

Biogerontologia ja ”anti-aging”

Biogerontologi ja Archives of Gerontology and Geriatrics -lehden päätoimittaja Imre Zs. Nagy käyttää pääkirjoituksessaan (2009;48:271) voimakkaan puheenvuoron kasvuhormonin käytön puolesta vanhenemisilmiöiden hoidossa. Samalla hän kritisoi ”virallisen” biogerontologian nuivaa suhtautumista ”anti-aging”-liikkeeseen, jota edustaa varsinkin vuonna 1993 perustettu American Academy of Anti-Aging Medicine (A4M).

Puheenvuoro biogerontologin taholta on yllättävä, sillä etenkin yhdysvaltalaiset biogerontologian tutkijat (mm. Leonard Hayflick, Jay Olshansky ja Thomas Perls) ovat todellakin suhtautuneet hyvin kriittisesti A4M:ään ja vastaaviin anti-aging-yhdistyksiin ja nähneet ne kaupallisia etuja ajavina ja tutkimustuloksia pinnallisesti hyödyntävinä.

Anti-aging-problematiikkaa käsiteltiin laajasti Journal of Gerontologyn kesäkuun numerossa vuonna 2004. Päätelmänä oli, ettei kukaan ole todistetusti edes hidastanut saati estänyt itse vanhenemisilmiötä. Hayflickin mukaan tämä ei missään oloissa eikä koskaan ole edes mahdollista, koska kaikki maailmankaikkeudessa vanhenee väajäämättä! Vanhetessa ilmaantuvien sairauksien ehkäisyssä ja hoidossa on toki edistytty, jolloin odotettavissa oleva elinkaari voidaan käyttää loppuun saakka.

Anti-aging-liikkeen piirissä harjoitetaan mm. kosmeettista kirurgiaa. Liike panostaa voimakkaasti myös erilaisiin hormonihoitoihin menopaussin, andropaussin ja ”somatopaussin” hoidossa sekä vitamiini- ja antioksidanttiterapioihin, jos kohta

Kuva: David Trood / GORILLA

myös ns. terveellisiin elintapoihin, kuten liikuntaan. Yhteydet erilaisiin luontaishoitoihin ovat läheiset ja hoitojen lumevaikutuskin ilmeinen.

Anti-aging-liike on jo kansainvälisesti vahva toimija. Sen piirissä on paljon lääkäreitä, ja se järjestää aktiivisesti kansainvälisiä ja kansallisia kongresseja. Yhdysvalloissa on arvioitu anti-aging-toiminnan liikevaihdon olevan jopa yli 60 miljardia dollaria.

Suomessakin liike alkaa olla esillä. Biogerontologian kannalta on uhkana se, että anti-aging voi viedä uskottavuutta vanhenemisilmiöiden todelliselta tieteelliseltä tutkimukselta, joka on edistynyt huomasti ja on johtamassa klinisiin sovelluksiin. Ikuisuutta nuoruutta ei sekään lupaa, mutta biogerontologian saavutukset auttavat myös vanhuuden sairauksien ymmärtämisessä ja hoidossa. ■ TS